

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

VIII. volebné obdobie

Číslo: PREDS-46/2022

938

Z á k o n

z 10. februára 2022, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vrátený prezidentkou Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky

Materiál obsahuje:

1. List prezidentky Slovenskej republiky z 25. februára 2022 č. 1952-2022-KPSR
2. Rozhodnutie prezidentky Slovenskej republiky z 25. februára 2022 o vrátení zákona
3. Schválený zákon z 10. februára 2022

Bratislava február 2022

Zuzana Čaputová
prezidentka Slovenskej republiky

KANCELÁRIA PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 25 -02- 2022		
Číslo spisu: PREDP 46/2022		
Listy: 11	Prílohy: 1/6 + 11/2022	
RZ	ZH	LU

Bratislava 25. februára 2022
Číslo spisu: 1952-2022-KPSR

Vážený pán predseda,

podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 10. februára 2022, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vzhľadom na obsah pripomienok k vrátenému zákonu uvedených v rozhodnutí, moja účasť na schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky nie je nevyhnutná. Dovoľujem si Vás, vážený pán predseda, požiadať o doručenie môjho rozhodnutia všetkým poslancom a o prerokovanie vráteného zákona v Národnej rade Slovenskej republiky bez mojej účasti.

Vrátenie zákona vo výboroch Národnej rady Slovenskej republiky odôvodní Metod Špaček, vedúci Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky alebo Dagmar Fillová, vedúca oddelenia legislatívy Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky.

S pozdravom

Vážený pán
Boris KOLLÁR
predseda Národnej rady
Slovenskej republiky

Bratislava

Zuzana Čaputová
prezidentka Slovenskej republiky

Číslo spisu: 1952-2022-KPSR

ROZHODNUTIE
prezidentky Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 10. februára 2022, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Predkladá:
Zuzana Čaputová
prezidentka Slovenskej republiky

Bratislava 25. februára 2022

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 10. februára 2022, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „schválený zákon“).

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon neprijala ako celok.

II

Schválený zákon na rokovanie Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) podala skupina poslancov národnej rady (ďalej len „navrhovatelia“) ako návrh na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (tlač 777) (ďalej len „poslanecký návrh zákona“).

Národná rada pri prerokovaní uvedeného poslaneckého návrhu zákona v druhom čítaní schválila pozmeňujúci a doplňujúci návrh poslanca národnej rady, v ktorom boli zohľadnené niektoré pripomienky vyplývajúce z medzirezortného pripomienkového konania a predkladacej správy Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky ako ústredného orgánu štátnej správy pre pracovnoprávne vzťahy predloženej na rokovanie vlády Slovenskej republiky.

Schválený zákon obsahuje novelu zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“) (čl. I), zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) (čl. II) a zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (čl. III).

Cieľom schváleného zákona je, ako to vyplýva zo všeobecnej časti dôvodovej správy k poslaneckému návrhu zákona a z prerokovania uvedeného poslaneckého návrhu zákona v národnej rade, ustanovenie lehoty sedem pracovných dní na rozhodovanie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „úrad práce“) o udelení alebo neudelení predchádzajúceho súhlasu zamestnávateľovi na skončenie pracovného pomeru výpoveďou zamestnancovi, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím alebo štátnemu zamestnancovi na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím. Schválený zákon tiež zavádza fikciu, že ak úrad práce v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým udelil súhlas zamestnávateľovi na skončenie pracovného pomeru výpoveďou.

Podľa platného a účinného § 66 prvej vety Zákonníka práce zamestnancovi so zdravotným postihnutím môže dať zamestnávateľ výpoveď len s predchádzajúcim súhlasom príslušného úradu práce, inak je výpoveď neplatná. Táto kompetencia vyplýva úradu práce z § 13 ods. 1

písm. e) tretieho bodu zákona o službách zamestnanosti, podľa ktorého do pôsobnosti úradu práce patrí rozhodovať o udelení alebo neudelení predchádzajúceho súhlasu zamestnávateľovi na skončenie pracovného pomeru výpoveďou zamestnancovi, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím, alebo na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou štátnemu zamestnancovi, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím. Podľa § 70 ods. 1 zákona o službách zamestnanosti sa na konanie o udelení alebo neudelení predchádzajúceho súhlasu vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), ak tento zákon neustanovuje inak.

Uvedené ustanovenie § 66 Zákonníka práce poskytuje zvýšenú ochranu zamestnancom, ktorí sú osobami so zdravotným postihnutím, pred prepustením zo zamestnania. Táto úprava nadväzuje na čl. 38 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého mladiství a osoby zdravotne postihnuté majú právo na osobitnú ochranu v pracovných vzťahoch a na pomoc pri príprave na povolanie.

Zo všeobecnej časti dôvodovej správy k poslaneckému návrhu zákona a z jeho prerokovania v národnej rade ďalej vyplýva, že dôvodom schválenej úpravy je skutočnosť, že v praxi sa § 66 Zákonníka práce ukázal ako prekážka na založenie pracovného pomeru s osobou so zdravotným postihnutím z dôvodu obáv z príliš zdĺhavého procesu skončenia pracovného pomeru na strane zamestnávateľa, lebo úrad práce má na rozhodovanie 30 dní a nie je isté, či súhlas udelí, a ak ho aj udelí, výpovedná doba začne plynúť až po doručení písomnej výpovede zamestnávateľom. Navrhovatelia v dôvodovej správe uvádzajú, že takýto zásah do zmluvnej autonómie subjektov pracovnoprávných vzťahov v konečnom dôsledku znevýhodňuje toho účastníka, ktorého by mal chrániť, keďže takto nastavená ochrana sa javí byť pre potenciálneho zamestnávateľa príliš veľkou záťažou. Zámerom zákonodarcu nie je podľa navrhovateľov poškodzovanie osôb so zdravotným postihnutím. Naopak tým, že sa pre zamestnávateľa znižuje byrokratická náročnosť tohto procesu, keďže sa úradu práce skracuje lehota na rozhodovanie a zavádza sa fikcia súhlasu so skončením pracovného pomeru, ak sa úrad práce nevyjadrí, schválená úprava bude mať za následok zvýšenie šancí osôb so zdravotným postihnutím na úspešné uplatnenie sa na trhu práce a ich vyššiu konkurencieschopnosť, keďže obava zamestnávateľa, že nebude možné dostatočne flexibilne skončiť pracovný pomer výpoveďou s takýmto zamestnancom, sa vo svetle schválenej úpravy ukazuje ako zjavne neopodstatnená.

K schválenému zákonu mám tieto pripomienky:

1. Skrátenie lehoty na vydanie rozhodnutia podľa správneho poriadku na sedem pracovných dní je neprimerane krátke. Úlohou správneho orgánu v konaní podľa § 66 Zákonníka práce je posúdiť zamestnávateľom tvrdené skutočnosti (napríklad preskúmať doklady, žiadať doplnenie žiadosti, vyžiadať si vyjadrenie zamestnanca ako účastníka správneho konania) a vydať o tom odôvodnené rozhodnutie v správnom konaní. V aplikačnej praxi ide najmä o preskúmanie odôvodnenosti výpovede z organizačných dôvodov (pri výpovedi z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny sa ochranné ustanovenie § 66 Zákonníka práce neaplikuje) a úrady práce pravidelne nebudú mať objektívnu možnosť v takto skrátenej lehote spoľahlivo zistiť skutkový stav a riadne rozhodnúť.
2. Zavedenie fikcie udelenia súhlasu je neopodstatnené, výrazne narúša právnu istotu v pracovnoprávných vzťahoch a v konečnom dôsledku môže viesť k predĺženiu konania o vydanie súhlasu. Základným pravidlom rozhodovania v správnom konaní je, že správny

orgán musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci. Tomuto pravidlu zodpovedá odstupňovanie lehôt na jeho rozhodnutie podľa § 49 správneho poriadku v závislosti od povahy veci (zložitosti prípadu). Ak osobitný predpis ustanovuje odchýlku od správneho poriadku, ním ustanovená lehota musí byť primeraná na to, aby mal správny orgán dostatočný časový priestor na spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci a vydanie zákonného rozhodnutia. Inštitút fikcie je krajným spôsobom zabezpečenia dodržania lehôt, ktorý sa v spojitosti s rozhodovaním v správnom konaní uplatňuje výnimočne a v zásade tak, aby prispel k ochrane práv subjektu, ktorý je rozhodovaním dotknutý. Podľa môjho názoru, tento inštitút fiktívneho rozhodnutia by sa nemal využívať v nadväznosti na neprimerane krátku lehotu na rozhodnutie, v ktorej správny orgán z objektívnych príčin často nemôže dostatočne zistiť skutočný stav veci a rozhodnúť zákonným spôsobom. To platí osobitne pre situáciu, keď sú dotknuté práva zraniteľných osôb, akými sú osoby so zdravotným postihnutím.

Fikcia udelenia súhlasu sa vzťahuje na rozhodovanie úradu práce v prvostupňovom konaní. V prípade uplatnenia tejto fikcie by zostalo zachované právo účastníka konania (zamestnanca so zdravotným postihnutím) podať proti takémuto fiktívnemu rozhodnutiu úradu práce odvolanie. Ako uvádzam vyššie, odvolací orgán by následne rozhodoval v lehotách podľa správneho poriadku. Keďže fiktívne rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku, v zmysle § 54 ods. 3 správneho poriadku sa lehota na včas podané odvolanie predlžuje až na 3 mesiace odo dňa oznámenia rozhodnutia. Tým sa celkové lehoty na vydanie konečného rozhodnutia podľa § 66 Zákonníka práce ešte môžu predĺžiť, čím sa stráca sledovaný účel schválenej právnej úpravy.

Podľa správneho poriadku je potrebné každé rozhodnutie riadne odôvodniť, toto rozhodnutie doručiť účastníkom konania a poskytnúť im lehotu na odvolanie (lehotu na preskúmanie dôvodov rozhodnutia v správnom konaní). Nevydané-fiktívne rozhodnutie, ktoré sa považuje za doručené tretí deň od uplynutia sedemdňovej lehoty na vybavenie žiadosti o udelenie predchádzajúceho súhlasu alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti, nemá odôvodnenie a zamestnancovi nebolo ani doručené. V tomto smere je právna úprava v rozpore so základnými princípmi správneho konania, a to na úkor zdravotne postihnutých zamestnancov. V zmysle ustálenej judikatúry (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sž 3/2011 zo dňa 3. mája 2011 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sž 1/2010 zo dňa 16. júna 2010) je fiktívne rozhodnutie v správnom konaní potrebné považovať za nepreskúmateľné pre chýbajúce odôvodnenie, a ako také je preto nezákonné. Voči takémuto rozhodnutiu teda vzniká povinnosť druhostupňového orgánu takéto rozhodnutie zrušiť, alebo sa s chýbajúcim odôvodnením inak vysporiadať. Automaticky teda podané odvolanie zo strany zamestnanca, ako účastníka konania voči fiktívnemu rozhodnutiu proces vydania právoplatného rozhodnutia vo veci predlžuje. Preto schválené fiktívne rozhodnutie z dôvodu, že je podmienkou platnosti výpovede danej zamestnávateľom zamestnancovi so zdravotným postihnutím, výrazne znižuje právnu istotu zamestnanca i zamestnávateľa v pracovnoprávných vzťahoch. Ide teda o taký vážny zásah do existujúcich práv osôb so zdravotným postihnutím, ktorý je výrazne neproporčný sledovanému cieľu právnej úpravy a navyše spôsobí neprimeranú mieru právnej neistoty pre účastníkov právnych vzťahov.

3. Schválená úprava predstavuje oslabenie práva zamestnanca - osoby so zdravotným postihnutím na ochranu pred výpoveďou zo strany zamestnávateľa. V prípade fikcie udelenia súhlasu dôjde k právnemu následku iba z dôvodu, že úrad práce nerozhodol v ustanovenej lehote, teda ochrana zamestnanca so zdravotným postihnutím bude založená aj na tom, či úrad práce stihne vykonať všetky úkony a rozhodnúť vo výrazne skrátenej lehote. Ak úrad práce v ustanovenej lehote nerozhodne, právny následok fikcie postihne zamestnanca so zdravotným postihnutím, hoci v pracovnoprávných vzťahoch je zamestnanec považovaný za slabšiu stranu právneho vzťahu.
4. Z poslaneckého návrhu zákona vyplýva, že ustanovenie fikcie udelenia súhlasu so skončením pracovného pomeru výpoveďou v prípade, že sa úrad práce v ustanovenej lehote nevyjadrí, je v prospech aktuálneho zamestnávateľa, dokonca navrhovatelia považujú navrhované ustanovenie aj za pomoc potenciálnemu (novému/inému) zamestnávateľovi, podporenú aj nie celkom presvedčivou argumentáciou, že v prípade neoprávnenej výpovede, schválená úprava môže mať väčší dosah na zamestnanca ako osoby so zdravotným postihnutím oproti zamestnancovi - osobe bez zdravotného postihnutia.

Domnievam sa, že navrhovaná úprava v § 66 Zákonníka práce by nepriniesla zlepšenie postavenia zamestnancov so zdravotným postihnutím, ale naopak by znížila jeho reálnu ochranu spôsobom, ktorý nezodpovedá účelu čl. 38 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ani medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky v oblasti práv osôb so zdravotným postihnutím, najmä Dohovorom o právach osôb so zdravotným postihnutím (oznámenie č. 317/2010 Z. z., ďalej len „dohovor“).

Konečným dôsledkom navrhovanej zmeny § 66 Zákonníka práce je iba urýchlenie procesu skončenia pracovného pomeru so zamestnancom so zdravotným postihnutím na základe výpovede zo strany aktuálneho zamestnávateľa. Aj toto urýchlenie je relativizované v prípadoch, ak je vo veci rozhodnuté fiktívnym rozhodnutím. Predloženým spôsobom právneho/legislatívneho riešenia sa v zásade stráca reálny efekt ochrany zamestnanca so zdravotným postihnutím pri výpovedi danej mu zamestnávateľom.

5. Pre úplnosť uvádzam, že poslanecký návrh zákona prerokovala Legislatívna rada vlády Slovenskej republiky na svojom zasadnutí 18. januára 2022 a odporučila vláde Slovenskej republiky vysloviť s predloženým poslaneckým návrhom zákona nesúhlas z obdobných dôvodov, ako sú uvedené v prvom bode až vo štvrtom bode môjho rozhodnutia. Vláda Slovenskej republiky uvedený poslanecký návrh zákona prerokovala na svojej 54. schôdzi 26. januára 2022 so záverom, že poslanecký návrh zákona berie na vedomie (uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 57 z 26. januára 2022).
6. V súvislosti so schváleným zákonom sa na mňa obrátila so žiadosťou o jeho vrátenie národnej rade na opätovné prerokovanie Komisarčka pre osoby so zdravotným postihnutím tiež z obdobných dôvodov, ako som uviedla v prvom bode až vo štvrtom bode môjho rozhodnutia. Vo svojej žiadosti poukázala aj na to, že schválený zákon nie je v súlade s dohovorom, a to s článkom 1, podľa ktorého cieľom je presadzovať, chrániť a zabezpečovať plné a rovnaké využívanie všetkých ľudských práv a základných slobôd všetkými osobami so zdravotným postihnutím a podporovať úctu k ich prirodzenej dôstojnosti, ako aj s článkom 27 ods. 1 písm. e), j) a k) dohovoru. Podľa uvedených

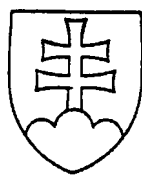
ustanovení v článku 27 tohto dohovoru zmluvné strany uznávajú právo osôb so zdravotným postihnutím na prácu na rovnakom základe s ostatnými; zahŕňa to právo na možnosť živiť sa slobodne zvolenou prácou alebo prácou prijatou na trhu práce a právo na pracovné prostredie, ktoré je otvorené, začleňujúce a prístupné osobám so zdravotným postihnutím. Zmluvné strany zaručujú a podporujú uplatňovanie práva na prácu, a to aj osobám, ktoré sa stali zdravotne postihnutými v priebehu zamestnania, prijímaním primeraných opatrení, a to aj legislatívnych, ktorými okrem iného budú podporovať tvorbu pracovných príležitostí pre osoby so zdravotným postihnutím a ich kariérny postup na trhu práce, ako aj asistenciu pri hľadaní, získaní a udržaní si zamestnania a pri návrate do zamestnania; budú podporovať, aby osoby so zdravotným postihnutím nadobúdali pracovné skúsenosti na otvorenom trhu práce a budú podporovať pracovnú a profesijnú rehabilitáciu osôb so zdravotným postihnutím a programy zamerané na udržanie si pracovného miesta a na uľahčenie návratu do práce.

III

V nadväznosti na pripomienky uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon neprijala ako celok.

Bratislava 25. februára 2022

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ZÁKON

z 10. februára 2022,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení zákona č. 165/2002 Z. z., zákona č. 408/2002 Z. z., zákona č. 210/2003 Z. z., zákona č. 461/2003 Z. z., zákona č. 5/2004 Z. z., zákona č. 365/2004 Z. z., zákona č. 82/2005 Z. z., zákona č. 131/2005 Z. z., zákona č. 244/2005 Z. z., zákona č. 570/2005 Z. z., zákona č. 124/2006 Z. z., zákona č. 231/2006 Z. z., zákona č. 348/2007 Z. z., zákona č. 200/2008 Z. z., zákona č. 460/2008 Z. z., zákona č. 49/2009 Z. z., zákona č. 184/2009 Z. z., zákona č. 574/2009 Z. z., zákona č. 543/2010 Z. z., zákona č. 48/2011 Z. z., zákona č. 257/2011 Z. z., zákona č. 406/2011 Z. z., zákona č. 512/2011 Z. z., zákona č. 251/2012 Z. z., zákona č. 252/2012 Z. z., zákona č. 345/2012 Z. z., zákona č. 361/2012 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 233/2013 Z. z., zákona č. 58/2014 Z. z., zákona č. 103/2014 Z. z., zákona č. 183/2014 Z. z., zákona č. 307/2014 Z. z., zákona č. 14/2015 Z. z., zákona č. 61/2015 Z. z., zákona č. 351/2015 Z. z., zákona č. 378/2015 Z. z., zákona č. 440/2015 Z. z., zákona č. 82/2017 Z. z., zákona č. 95/2017 Z. z., zákona č. 335/2017 Z. z., zákona č. 63/2018 Z. z., zákona č. 347/2018 Z. z., zákona č. 376/2018 Z. z., zákona č. 307/2019 Z. z., zákona č. 319/2019 Z. z., zákona č. 375/2019 Z. z., zákona č. 380/2019 Z. z., zákona č. 63/2020 Z. z., zákona č. 66/2020 Z. z., zákona č. 157/2020 Z. z., zákona č. 294/2020 Z. z., zákona č. 326/2020 Z. z., zákona č. 76/2021 Z. z., zákona č. 215/2021 Z. z., zákona č. 407/2021 Z. z. a zákona č. 412/2021 Z. z. sa mení a dopĺňa takto::

Doterajší text § 66 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:
„(2) Zamestnávateľ bezodkladne oznámi zamestnancovi so zdravotným postihnutím podanie žiadosti o udelenie predchádzajúceho súhlasu podľa odseku 1 prvej vety.“

Čl. II

Zákon č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 191/2004 Z. z., zákona č. 365/2004 Z. z., zákona č. 585/2004 Z. z., zákona č. 614/2004 Z. z., zákona č. 1/2005 Z. z., zákona č. 82/2005 Z. z., zákona č. 528/2005 Z. z., zákona č. 573/2005 Z. z., zákona č. 310/2006 Z. z., zákona č. 693/2006 Z. z., zákona č. 561/2007 Z. z., zákona č. 139/2008 Z. z., zákona č. 233/2008 Z. z., zákona č. 263/2008 Z. z., zákona č. 460/2008 Z. z., zákona č. 562/2008 Z. z., zákona č. 49/2009 Z. z., zákona č. 108/2009 Z. z., zákona č. 266/2009 Z. z., zákona č. 463/2009 Z. z., zákona č. 594/2009 Z. z., zákona č. 52/2010 Z. z., zákona č. 136/2010 Z. z., zákona č. 373/2010 Z. z., zákona č. 120/2011 Z. z., zákona č. 223/2011 Z. z., zákona č. 231/2011 Z. z., zákona č. 257/2011 Z. z., zákona č. 468/2011 Z. z., zákona č. 324/2012 Z. z., zákona č. 96/2013 Z. z., zákona č. 308/2013 Z. z., zákona č. 352/2013 Z. z., zákona č. 436/2013 Z. z., zákona č. 495/2013 Z. z., zákona č. 310/2014 Z. z., zákona č. 311/2014 Z. z., zákona č. 14/2015 Z. z., zákona č. 336/2015 Z. z., zákona č. 353/2015 Z. z., zákona č. 378/2015 Z. z., zákona č. 389/2015 Z. z., zákona č. 91/2016 Z. z., zákona č. 310/2016 Z. z., zákona č. 81/2017 Z. z., zákona č. 82/2017 Z. z., zákona č. 57/2018 Z. z., zákona č. 63/2018 Z. z., zákona č. 64/2018 Z. z., zákona č. 108/2018 Z. z., zákona č. 112/2018 Z. z., zákona č. 177/2018 Z. z., zákona č. 317/2018 Z. z., zákona č. 376/2018 Z. z., zákona č. 35/2019 Z. z., zákona č. 83/2019 Z. z., zákona č. 221/2019 Z. z., zákona č. 223/2019 Z. z., zákona č. 225/2019 Z. z., zákona č. 374/2019 Z. z., zákona č. 63/2020 Z. z., zákona č. 66/2020 Z. z., zákona č. 95/2020 Z. z., zákona č. 127/2020 Z. z., zákona č. 198/2020 Z. z., zákona č. 264/2020 Z. z., zákona č. 9/2021 Z. z., zákona č. 76/2021 Z. z., zákona č. 215/2021 Z. z., zákona č. 310/2021 Z. z. a zákona č. 480/2021 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 70 sa za odsek 9 vkladá nový odsek 10, ktorý znie:

„(10) V konaní podľa § 13 ods. 1 písm. e) tretieho bodu úrad rozhodne do siedmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti o udelenie predchádzajúceho súhlasu alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti. Ak úrad v lehote na vybavenie žiadosti podľa prvej vety nevydal rozhodnutie, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým udelil súhlas zamestnávateľovi na skončenie pracovného pomeru výpoveďou zamestnancovi, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím, alebo na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou štátnemu zamestnancovi, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím. Za deň doručenia rozhodnutia podľa druhej vety sa považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti podľa prvej vety.“.

Doterajšie odseky 10 až 16 sa označujú ako odseky 11 až 17.

2. Za § 72as sa vkladá § 72at, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 72at

Prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. apríla 2022

Konanie podľa § 13 ods. 1 písm. e) tretieho bodu začaté pred 1. aprílom 2022, ktoré nebolo právoplatne ukončené, sa dokončí podľa predpisov účinných do 31. marca 2022.“.

Čl. III

Zákon č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 334/2017 Z. z., zákona č. 63/2018 Z. z., zákona č. 112/2018 Z. z., zákona č. 177/2018 Z. z., zákona č. 318/2018 Z. z., zákona č. 347/2018 Z. z., zákona č. 6/2019 Z. z., zákona č. 35/2019 Z. z., zákona č. 54/2019 Z. z., zákona č. 83/2019 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 90/2019 Z. z., zákona č. 319/2019 Z. z., zákona č. 397/2019 Z. z., zákona č. 470/2019 Z. z., zákona č. 126/2020 Z. z., zákona č. 134/2020 Z. z., zákona č. 423/2020 Z. z., zákona č. 76/2021 Z. z., zákona č. 395/2021 Z. z., zákona č. 453/2021 Z. z. a zákona č. 485/2021 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

Doterajší text § 77 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:
„(2) Služobný úrad bezodkladne oznámi štátnemu zamestnancovi, ktorý je občanom so zdravotným postihnutím, podanie žiadosti o udelenie predchádzajúceho súhlasu podľa odseku 1 prvej vety.“.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. apríla 2022.

prezidentka Slovenskej republiky

predseda Národnej rady Slovenskej republiky

predseda vlády Slovenskej republiky